
Tőkés László és Szilágyi Zsolt a Székely Nagygyűlésen

2018. 11. 19.

Sepsiszentgyörgy főterén szervezték meg azt az utóbbi száz év jogküzdelseit felidézõ centenáriumi nagygyűlést és a Székelyföldnek területi autonómiát követelõ tüntetést, melyen jelen volt és felszólalt Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és Szilágyi Zsolt, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke is.

Tőkés László: „Nem adjuk fel, s a végsőkig kitartunk!”

„Egyetlen nap választ el attól a naptól, amikor éppen száz esztendővel ezelőtt, 1918. november 19-én, Budapesten megalakult a Székely Nemzeti Tanács. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, amelynek képviselőjében szólok, szintén ezen az őszen emlékezik meg történelmi elődjére, az Erdélyi Nemzeti Tanács létrejöttéről. Ezen előzmények folytonosságában hirdettük meg idén a székely, majd az erdélyi magyar nemzeti önrendelkezés centenáriumi esztendejét” – kezdte beszédét Tőkés László, majd hozzátette: sokatmondó körülmény és példa, hogy egy évszázaddal ezelőtt, a mohácsi vészhez fogható újkori magyar összeomlás idején, a Wilson amerikai elnök által kinyilvánított önrendelkezési elv értelmében megnyilatkozó kolozsvári nemzetgyűlés előestéjén az akkori magyar és székely nemzeti tanácsok egymással egyesülve, közösen léptek fel a magyar-székely önrendelkezés védelmében és érdekében. „Száz év után, változott körülmények között mi is ugyanezt tesszük, s immár egy századév óta beteljesülésre váró céljaink és reményeink iránti kitartó hűséggel folytatjuk a nemzeti önrendelkezésért, a székely területi és az erdélyi magyar autonómiáért vívott küzdelmünket. A népek és nemzetek önrendelkezési joga egyetemlegesen elismert demokratikus jog és alapelv. Ezt maga a gyulafehérvári határozat sem gondolta másképpen, s a wilsoni elveknek való megfelelésként teljes nemzeti szabadságot ígért az összes együtt élő nép számára, hogy saját nyelvén éljen a közoktatással, közigazgatással és igazságszolgáltatással. Ez tulajdonképpen területi és személyi elvű autonómiát jelent, amit azonban a létrejövő Nagy-Románia sohasem teljesített, és mindmáig megtagad tőlünk” – hangsúlyozta Tőkés László, aki hozzátette: ezek a jogok nem csupán történelmi jussunk a gyulafehérvári ígéretek alapján, hanem az európai demokrácia mai törvényei, valamint a nemzetközi jog alapján is megilletik az erdélyi magyarságot. „Más megközelítésből akár azt is mondhatjuk, hogy: területért jogokat követelünk. Hogyha már a hazánktól megfosztottak minket, új hazánkban legalább alapvető emberi és kollektív jogainkat biztosítsák cserében. Ne tiltsák és ne korlátozzák azon jogunkat, hogy a saját szülőföldünkön, államalkotó nemzeti közösségként a saját sorsunkról és jövőnkéről – az ország területi integritását tiszteletben tartva – a demokrácia szabályai szerint: magunk döntsünk. Erről a jogunkról nem mondhatunk le. Ebben a kérdésben még Jean-Claude Juncker európai és Klaus Iohannis német-román elnökök kedvéért sem alkuszunk. Békés nemzeti, polgári és jogi küzdelmünknek – s ezzel együtt – mostani nagygyűlésünknek ez legyen a legfőbb üzenete és tanulsága: nem adjuk fel, s a végsőkig kitartunk” – jelentette ki az EMNT elnöke. „Valljuk be őszintén, az elmúlt huszonkilenc esztendő tapasztalata mindannyiunkban kételyeket ébreszt: van-e értelme újból és újból összegyűlni, a nagy menetelést folytatni, őrüzeket gyűjtani, zászlót lobogtatni, petíciót fogalmazni, törvénytervezetet benyújtani, a túlerővel szembeszállni, a hatalommal öltre menni? Amikor azonban elbizonytalanodunk, meggyőződésünkben megingunk, hát gondoljunk vissza a száz évvel ezelőtti időkre. Mérjük meg a mai eszünkkel, hogy volt-e oka reménykedni az akkori Romániának abban, hogy a nála négyszer nagyobb Magyarországtól sikerül

elcsatolnia Erdélyt. Vagy gondoljunk bele abba, hogy a száz évvel ezelőtt Gyulafehérváron összegyűlt románoknak volt-e okuk elhinni, hogy Erdélyt megszerezhetik maguknak. Lehetetlennek tűnő helyzetünkben vegyünk hát példát a románokról, és legalább olyan jól politizáljunk és harcoljunk jogainkért, mint ahogyan ők tették Erdély megszerzése érdekében” – mondta Tőkés László. „Nem mindig az győz, aki nyeresre áll. A világ változik, az erőviszonyok gyorsan átrendeződnek. Öröknek hitt szövetségek bomlanak fel, nem remélt szövetségek születnek. A változó világban reménytelennek tűnő helyzetek is jóra fordulhatnak. És az isteni gondviselésben is hinnünk kell. Ehhez azonban hitre van szükség, és hitből fakadó cselekedetekre. Hogy minden tőlünk telhető megtegyünk céljaink és reményeink megvalósítása érdekében. Jó, hogy ma mindnyájan együtt vagyunk, akik nem kapitulálunk, akik a kicsinyhitűségen és pártpolitikán felülemelkedve összefogunk, nem csüggedünk, hiszünk, remélünk és cselekszünk! Kéréseinkkel forduljunk bizalommal Istenhez. Isten után pedig ügyünk képviselőjében forduljunk román testvéreinkhez, a román és magyar kormányhoz, parlamenthez, a nemzetek közösségéhez. Székelyföld és Erdély autonómiáját kívánjuk elérni – békés eszközökkel, mert Gyulafehérvárra és Trianonra az egyetlen és helyes válasz: az autonómia” – zárta beszédét az EMNT elnöke.

Szilágyi Zsolt: „Az autonómiapolitika azt jelenti, hogy magyar jövőt álmodunk ősi földünkön”

„Autonómiát Székelyföldnek, szabadságot a székely népnek, szabadságot politikai foglyainknak!” – kezdte felszólalását Szilágyi Zsolt. „Azért vagyunk ma itt, hogy hangunkat ne csak Bukarestben, hanem Washingtonban, Brüsszelben, Berlinben és Moszkvában is meghallják. Száz éve döntöttek sorsunkról, s Gyulafehérváron azt ígérték, hogy saját magunk irányíthatjuk majd, szabadon választott vezetőink által, sorsunk alakulását. Ez azonban mind a mai napig beváltatlan ígéret maradt. Vannak, akik azzal vádolnak bennünket, hogy nem vesszük komolyan Románia alkotmányos rendjét. De ilyenkor bátran kérdezzünk vissza: ők komolyan veszik a gyulafehérvári nyilatkozatban foglaltakat, az abban szereplő és az önrendelkezésre vonatkozó pontokat?” – tette fel a kérdést a Néppárt elnöke. „Nyugaton már bevált modelleket követve Romániát egy modernizációs pályára szeretnénk állítani. Ezzel szemben Bukarestben, egy túlközpontosított, korrupt hatalom, ellopja adólejeinket. Joggal vetődik fel a kérdés: ki hát a szeparatista? A korrupt bukaresti vezetés, vagy mi, akik békés és demokratikus módon, az ország stabilitását szem előtt tartva, törvénytervezetet nyújtottunk be 2004-ben az autonómia ügyében. Akkor, a szenátusi vita alkalmával, börtönnel fenyegettek bennünket, de szerencsére már akkor is volt olyan józan román hang, mely támogatta ügyünket. Szívből örülök annak, hogy annyi év várakozás után most ismét volt olyan magyar képviselő a román parlamentben, aki beterjesztette az autonómiatervezetet” – jelentette ki Szilágyi Zsolt, majd emlékeztetett: az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács együttes Küldöttgyűlésén arról döntöttek, hogy újból megtalálják a módját annak, hogy az autonómiatervezetet – negyedszer is – a román parlament elé terjesszék, a Néppárt pedig az európai autonomistákat és regionalistákat tömörítő Európai Szabad Szövetségen (EFA) keresztül továbbra is képviseli a nemzetközi fórumokon az önrendelkezés ügyét. „Az autonómia egyenlő az erdélyi magyar politikával. Aki másképp gondolja, téved, hiszen úgy először csak az önrendelkezési törekvéseinkről mondunk le, majd nyelvi jogainkról, identitásunkról és végezetül önmagunkról is. Az autonómiapolitika azt jelenti, hogy magyar jövőt álmodunk ősi földünkön, Székelyföldön és Erdélyben egyaránt” – mondta a politikus, majd hozzátette: a szabadság épp úgy hozzátartozik az erdélyi magyarok identitásához, mint nyelvük, kultúrájuk és a történelmi egyházak által képviselt hit. „A magyar közösség és egyházaink ingatlanjai a visszaállamosítás veszélyének vannak kitéve, oktatási rendszerünket megpróbálják ellehetetleníteni – a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemet felszámolják, a Bolyai Egyetem újra indításáról szó sem esik –, épp ezért joggal mondhatjuk, hogy a román nemzetpolitika a kommunizmus szintjén maradt. Mindezek ellenére mégis beszélhetünk pozitív fejleményekről, hiszen néhány hete, a Kolozsváron szervezett román–magyar konferenciánk keretében, román–magyar nyilatkozatot írtunk alá – román partnereinkkel közösen –, melyben kimondtuk: az országhatárok sérthetlenségének biztosítása mellett Romániát nem veszélyeztetni sem a kulturális, sem a területi autonómia” – hangsúlyozta Szilágyi Zsolt, majd beszéde zárásaként hozzátette: az SZNT fennállásának száz éves évfordulóját sokkal jobb lenne egy olyan szabad választással ünnepelni, mely során a székely parlament összetételéről dönthetnének az emberek. „A centenáriumi évében jól tudjuk, méltósággal kell viselnünk Trianon keresztjét, és közösen kell fellépünk érdekérvényesítési harcunk során, és hinnünk kell benne, hogy lesz feltámadás” – jelentette ki a Néppárt elnöke.

